

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 6304/1937.

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1937/38 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1937, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezaților;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificatul medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 1—3 Septembrie, în 4 și 5 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ținea și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă 5 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni, 6 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1058 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Pentru studenții din anul I, dar cu slabe mijloace familiare, stau la dispoziție 12 burse, ce sunt egale cu taxa de întreținere în internatul Academiei. Ele se acordă tinerilor cari au obținut la bacalaureat cel puțin nota bine. Vor avea întâietate fiii românilor seculizați.

Înmatricolarea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teo-

logice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatricolare, în ziua de 1 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (*obligator reverendă*), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearceafuri, o perină cu două fețe de perini și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoți și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în

special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi se vor bucura de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic. Sibiu, din ședința secției bisericești dela 28 Iunie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Tribuna liberă

Pentru o Casă de credit și economie a preoților

Dacă spiritul de jertfă al inițiativei preoților din întreg cuprinsul arhiepiscopiei a făcut să răsară biserici, case culturale și case parohiale și au fost înzestrate în parte parohiile cu mijloacele materiale absolut necesare, pentru perpetuarea prin generații a misiunii lor apostolice, nu mai încapă îndoială, că preoțimea și-a împlinit cu prisosință îndatoririle sale de ordin material față de biserica strămoșească.

În același timp — nu fără îndreptățită satisfacție o mărturisim — preocupările de ordin spiritual au copleșit fără doar și poate, problemele economice ale parohiilor noastre. După cataclismul războiului mondial, un complex de primejdii au subminat credința strămoșească. La orașe ateismul militant și francmasoneria, la sate diferitele secte religioase, prin centrele industriale și muncitorești propaganda comunismului, au așezat preoțimea în postura de a lupta în același timp pe mai multe fronturi.

Și dacă aceasta gardă de elită a conservatorismului etnic și religios a neamului românesc se achită cu demnitate, se luptă eroic și mereu învinge curentele potrivnice, deși totdeauna este angajată în lupte defensive, se certifică cu prisosință și continuu, mărețul ideal în slujba căruia militază și altruismul până la jertfire de sine a preoțimii noastre.

Din această cauză au rămas pe al doilea plan, preocupările de ordin material ale preoțimii ortodoxe. Idealul veșniciei a copleșit simțul griji de toate zilele a sufletelor puse în slujba lui Hristos. De o proporție dispa-

rentă este numărul acelor dintre slujitorii altarului, cari promovează interesele materiale proprii, înaintea intereselor obștești, și nu încerc o afirmație gratuită, când susțin, că nici nu există un așa preot în slujba bisericii noastre.

Ca o satisfacție pentru munca desinteresată, se simte deci o imperioasă necesitate de a împlini cu un ceas mai de vreme și cerințele de ordin material și ajutor al preoțimii. O datorie de prevedere și de umanitate chiar să ne călăuzească deopotrivă în deslegarea problemei înființării Casei de credit și economii a preoțimii, pentru ca interesele comune și mai mult să ne familiarizeze și mai mult să ne contopească.

Din izvorul neprihănit al învățăturilor bisericii noastre, deopotrivă cu toții ne împărtășim, legătura sufletească indisolubilă ne urnește pe același drum spiritual, rămâne să mai desăvârșim și legăturile de ordin material.

Fericita deslegare a echivocului în care se zbătea fondul de pensii arhiepiscopesc, ne îndreptățește să privim cu mult optimism viitoarea situație materială a preoțimii noastre. Și când amintesc rezultatele strălucitoare, obținute în cauza fondului de pensii, mă fac interpretul ecoului de recunoștință a preoțimii față de bunul nostru Părinte și Arhipăstor, care cu o perseveranță ce nu cunoaște odihnă ne-a dăruit liniștea sufletească, siguranța existenței pe timpul bătrâneții și o pensie mai omească pentru văduvele și orfanii de preot.

A doua problemă de ordin material, care iarăși cu binecuvântarea mai înaltă înfăptuitu-s-a, spre deplina mulțumire a preoțimii — Fondul de ajutorare preoțesc — își îndeplinește cu prisosință misiunea, pentru care a fost creat. Doamne! câte lacrimi de desnădejde de pe fața văduvelor de preot a șters ajutorul, care a sosit în clipele cele mai grele familiare, când părintele, chivernisitorul și izvorul de câștig nu mai era. Binefacerea fondului de ajutorare preoțesc nu mai trebuie accentuată. El contribuie mult în deslegarea problemei situației pecuniare a preoțimii noastre.

Mai rămâne încă de înfăptuit «Cassa de credit și economii» a preoților din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, care problemă este vitală și de netăgăduită importanță pentru prestigiul preoțimii și independența sa materială. Cu o mică contribuție lunară de numai 50 lei, în curs de 4 ani preotul devine acționarul băncii, care calitate i-se recunoaște în întreg cursul vieții sale. La moartea lui, familia este în drept a ridica suma acțiunilor sale, urmând a fi acționar al băncii și contribuind în același timp în curs de 4 ani, preotul care urmează în parohie.

Dela totalul de 650 preoți, în curs de 4 ani cu o cotizație lunară de 50 lei, se creiază un fond de 1.560.000 lei din care apoi se pot acorda împrumuturi preoților de 5000 lei, 10.000 lei, 20.000 lei etc. pe termen mai scurt sau mai îndelungat. Împrumutul se ridică în contul salariului, urmând ca prima rată a plății să se detrage din luna următoare ridicării împrumutului.

Formalitățile de a obține împrumutul sunt foarte simple, pentru că garanția reală este salariul, din care în rate lunare egale se poate plăti pe nesimțite împrumutul. Dobânda? Va fi cu mult mai scăzută ca la băncile particulare, având doar de scop ajutorarea membrilor, — se calculează procente numai pentru spesele administrației.

Iată în câteva linii generale scopul și felul cum am conceput înfăptuirea «Casei de credit și economii» a preoților din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. O astfel de casă ființează și în București, pentru întreg clerul ortodox din România, pentru preoțimea noastră însă, este de un interes vital să se creieze în centrul spiritual și economic al arhiepiscopiei. La început de și în cadru mai modest, dar cu timpul mărindu-și activitatea se poate desvolta primind și economiile preoților și conlucrând cu celelalte instituții financiare.

Cari ar fi avantajele preoțimii? În clipa ființării acelei instituții s'ar crea independența materială a preoțimii față de băncile particulare și laici. Împrumuturile s'ar obține în curs de câteva zile printr-o simplă cerere adresată conducerii băncii. Demnitatea preoțească s'ar menține constantă, la nivelul autorității ce derivă din funcția ce ocupă, ne mai fiind obligat cu plecaciuni și pălăria în mână să bată la ușa directorilor de bancă

particulare. Legăturile de solidaritate a tagmei preoțești s'ar cimenta și mai mult, convergând interesele tuturor, spirituale și materiale spre centrul arhiepiscopiei noastre.

Nevoile și lipsurile preoției ar rămâne necunoscute de laicii cari, în cele mai multe cazuri sânt streini și ca religie și ca neam. Nevoile momentane, preoția și le-ar putea cu mai multă ușurință împlini și cu un procent mai mic obținând imprumuturi.

Acuma, când ștergerea curbei de 10% este asigurată tuturor categoriilor de funcționari, deci și preoților, nădăjdum că o nouă contribuție la înființarea Cassei de credit și economii pe baze cooperatiste, nu ne va îngreuna prea mult, mai ales că suma de 50 lei lunar este disparentă față de imensele avantagii ce decurg din funcționarea acestei instituțiuni.

Pr. Coriolan Drăgan

Nr. 5726—1937

(40) 1—3

Concurs

Adunarea eparhială din anul 1936 a decis pregătirea unei monografii a Bisericii ortodoxe ardelene în timpul păstoririi arhiepiscopului și mitropolitului Ioan Mețianu care a condus destinele Bisericii noastre, cu mult tact și înțelepciune în vremuri de grea cumpănă.

Această lucrare va avea să zugrăvească icona bisericii noastre la sfârșitul dominației străine, și opera de rezistență organizată prin biserica națională și prin așezămintele ei în contra asuprii maghiare.

Pentru pregătirea acestei lucrări se publică concurs până la 31 Decembrie a. c. și se invită cei doritori de a compune această lucrare a arăta planul lucrării și condițiunile de executare.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a încredința executarea lucrării celui mai destoinic concurent. Lucrarea se va tipări de către Consiliul arhiepiscopesc, dându-i autorului remunerație corespunzătoare. Lucrarea va fi prezentată Consiliului arhiepiscopesc în manuscris până la 31 Ianuar 1939.

Sibiu, din ședința plenară dela 18 Iunie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Un congres bisericesc al românilor din America

În zilele de 4—5 Iulie c. românii ortodocși de peste ocean, își țin al șaselea congres bisericesc în Philadelphia, orașul independenței Americii, sub conducerea înțeleaptă a Prea Sfințitului Policarp Morușca. Știrile ce sosesc de acolo, mai ales prin »Solia«, organul episcopiei misionare, ne anunță că acest congres este de o importanță covârșitoare pentru propagarea vieții bisericești și naționale românești din Statele Unite și Canada.

Pe lângă raporturile religioase morale, culturale și economice-financiare, se discută îndeosebi începerea zidirii unui »schit-vatră românească«, care va avea o misiune religioasă, culturală, socială și națională. Aici vor fi concentrate reședința episcopală, tipografia bisericească, școala de cântăreți, depozitul de cărți și obiecte religioase, universitatea populară pentru tineret, atelierele de țesături românești, fabrica de luminări, cimitirul ortodox, etc. În scurt, va fi un așezământ de lectură și educație creștinească și românească, o cetate a rugăciunii, loc de pelerinaj și misiuni religioase, azil pentru bătrâni, loc de recreare pentru muncitori și copii și loc de adunare a tuturor românilor din America. Datorită propagandei intensive a Prea Sfințitului Policarp pentru acest scop, s'au strâns fonduri însemnate până în prezent și este speranță că ele se vor spori simțitor în viitorul apropiat. Însă e trist să aflăm că sunt și unii rău-voitori, cari duc o propagandă de ponegrire și se opun acestui plan mare. Acest congres va lua atitudine holărite contra acelor cari stânjenesc bunul mers al lucrurilor de acolo.

Toți românii vor fi reprezentați la acest congres. Fiecare parohie va delega doi membri mireni și preotul cu drept de vot, iar ceilalți români pot asista la ședințele Congresului.

În legătură cu acest Congres, harnicul aranjator protopopul Ioan Popoviciu, a organizat serbări impozante pentru toată suflarea românească din America. În afară de serviciile divine înălțătoare, pontificate de însuși Prea Sfințitul Policarp, înconjurat de clerul episcopiei, se

ține un mare concurs de coruri religioase, la care vor participa foarte mulți tineri din toate coloniile românești din Statele Unite și Canada. Data de 4 Iulie, fiind ziua independenței Americii, toată adunarea va participa la festivitățile împreunate cu această zi, vizitând locurile istorice ale Philadelphiei. Ca românii din diferitele localități să se înfrățească mai bine, vor fi organizate mese comune. Aceste două zile vor fi o dovadă de afirmare românească din America și un mijloc de propagandă pentru țara noastră.

Găzduirea oaspeților se face în casele românilor din Philadelphia și la hotelul »Walton«, cu reduceri în tot timpul Congresului.

Îndată după închiderea Congresului, neobositul episcop P. S. Policarp Morușca, va părăsi America pentru a se reîntoarce în România, unde va rămâne 2—3 luni, în care timp va intra în legătură cu forurile bisericești și politice mai înalte și se va odihni. La toamnă, iarăși va lua drumul Americii, pentru a continua o muncă și mai rodnică, decât până acum.

Noi, cei din țară, cari urmărim cu deosebit interes activitatea fratilor noștri de peste ocean, ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să și reverse Harul Său peste desbaterile Congresului, ca să aducă premărire Bisericii și Țării Noastre.

V. Hațegan

Nr. 5320/1937

Circulară

cătră oficiile parohiale

În Prințul nostru dela 25 Martie a. c. Nr 3048, am îndemnat Cucernica noastră preoție, să întreprindă o colectă în cereale și alte produse agricole, și acestea valorificate în bani, să le trimită aici până la termenul de 24 April a. c. pe seama așezămintelor noastre bisericești (Orfelinat, Academia teologică și Mănăstirea Brâncoveanu).

La Apelul nostru a răspuns până azi numai o parte din parohiile noastre.

Drept aceea invităm de nou Cucernica preoție, ca înțelegând și apreciând nobilul scop pentru care se face această colectă, să grăbească cu trimiterea ei până la finea lunii curente.

Acest ordin al nostru va fi citit în consiliul parohial, în decurs de cel mult 8 zile.

Sibiu, 6 Iulie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Duhul Sfânt

Zidită și împodobită din puterea veșnic neistovită a Duhului Sfânt, Biserica noastră dreptmăritoare a prăznuit și a trăit și de astă dată minunea cea mare a Duhului Sfânt Celui pogorît și pogorît din eternitate din Tatal, a celui desprins din sânul Tatălui prin negrăită Taină, a celui nenăscut, necreat, ci purces. Eșit din sânul Tatălui celui nepri-cinuit, fără început, nici încetând a fi, ci pururea cu Tatăl și cu Fiul. El, Duhul viață fiind și de viață dătător, lumină fiind, de lumină dătător.

Expresia cea mai desăvârșită a iubirii Tatălui față de Fiul, existând înainte de timp și a toată făptura. În trei ipostasuri unit, taină nepătrunsă de mintea și rațiunea omenească cea mărginită și întunecată.

Duhul, cel care a grăit prin proci, vestind omenirii calea mântuirii. Cel care în chip de porumb s'a pogorît la Iordan. Adevărind pe Cuvântul. Cel care în chipul limbilor celor de foc s'a pogorît peste apostoli luminându-i, încălzindu-i, întărindu-i și învățându-i să vorbească în limbi spre mărirea lui Dumnezeu...

Puterea lui Dumnezeu, viață și lumină, din viața și din lumina Tatălui. Cel ce din veci există, — și unde există El se alungă bezna păcatului și întunecul neștiinței. Cel care curățește pe cel întinat, întărește pe cel slab, vindecă pe cel ce suferă, mângăie pe cel întristat. Cel mai tare decât toată tăria, prin care s'au biruit și se birue cei răi, dar El veșnic nebiruit, Cel a toate știutor, dar neștiut, a toate văzător, dar nevăzut, pretutindenea prezent, dar de nimenea zărit. Cel prin care se sfințește și trăiește în veci omenirea, puterea Bisericii și a apostolatului.

Cel ce îmbracă și împodobește cu alese podoabe toată firea, Cel ce toate le cuprinde, dar El necuprins, decât să-l șluitor în inimile curate și cu credință, dragoste și nădejde în biruința binelui, adevărului, dreptății și a păcii în lume...

Te, Duhule Sfinte, cel »prin care izvorăsc izvoarele darului care adapă toată făptura«, Cel ce Te-ai pogorît și ai încununat cu strălucire pe proci, apostoli și mucenici.

FOIȘOARA

Din trecutele vremi

Biserica noastră ortodoxă în luptă pentru limba română

Din lucrarea părintelui Dr. GH. CIUHANDU, »Episcopi Samuil Vulcan și Gherasim Raf«. apărută în Arad, 1935 (XXXII + 702 pagini), reținem (dela pag. 24—36) câteva pasagii ce urmează mai jos, din care se învederează: de o parte, lupta bisericii ortodoxe împotriva celor ce, în veacul trecut, voind să introducă limba ungurească în administrația internă a bisericii, de altă parte serviciile aduse maghiarizării din partea episcopilor greco-catolici români în năzuințele lor de înfrângere a ortodoxiei în Ungaria și Ardeal.

Documentatele expuneri, ale părintelui Dr. Gh. Ciuhandu, împreună cu trei specimene de corespondență oficială greco-catolică din anul 1845, sânt binevenite și ca răspuns »defectorilor lui Șaguna«, în special fiilor »Unirea« și »Farul«, când nu încetează a relua și a repeta la ocazii calomnia veche uniata, că mitropolitul Andrei Șaguna, pe care Kossuth, marele ungar, nu l-a iertat niciodată, »a introdus limba ungurească în ședințele consistorului din Sibiu«...

Părintele Dr. Gh. Ciuhandu scrie:

Cu pătratul al doilea din veacul trecut, viața politică de stat și culturală a regatului ungar ia un avânt puternic, mai cu seamă după înființarea Academiei de științe maghiară, prin legea XI dela 1827. Contele Ștefan Széchenyi fu inițiatorul acestui mare gând cultural, care se întâlnea de altfel și cu alte năzuinți ungurești, anterioare, de înălțare a limbii și națiunii maghiare.

Încă la sfârșitul veacului XVIII, legea XVI dela 1790/91 statorea ca, în statul

ungar, să nu se întrebuințeze oficial vr'o limbă străină (peregrina) și ca, pentru lățirea limbii ungurești, să se institue profesori de aceasta limbă, la: gimnazii, academii și universitate. Prin legea VII din anul următor (1792) limba maghiară se ridică la importanța de »obiect ordinar« în învățământ în Ungaria proprie, iar în părțile anexate ei numai ca obiect extraordinar. Scopul mărturisit al acestei legislații, care urmărea un program conștient, era: să ajungă oficiali publici, cu vremea, numai cei ce vor fi știind ungurește. Tot prin aceeași lege se luaseră măsuri, ca însuși Consiliul locotenențial regesc ungar să se organizeze așa fel, ca să răspundă ungurește comitatelor, cari i s'ar adresa în aceasta limbă.

Nu mai departe ca la anul 1805, legea IV din acel an, cu privire la folosirea limbii ungurești, mergea cu un pas mai departe în direcția acestor exclusiviste aspirații — politice și culturale — ungurești. Se legifera adică în sensul, că reprezentațiile dietei, d'aci ncolo, să se înalteze regelui chiar, în text paralel: latin-maghiar; ca și comitatele, la rândul lor, să se poată adresa în acest chip cătră Cancelaria regescă ungară de Curte; iar în cât îl privește pe Consiliul locotenențial regal unguresc, acestuia să i se poată adresa și numai ungurește.

Tot cătră maghiarizare ducea și legea XXIII din 1827, cu privire la matriculele bisericești. Ce e drept, scopul mărturisit al legii era, ca matriculele bisericești — care țineau locul registrelor stării civile — să se redacteze și 'ntr'un al doilea exemplar, care să fie trimis de cătră preoți la autoritatea județeană, pentru ca nu cumva

prin ruinarea sau stricarea singurelor exemplare originale să se impedeze procedura de statorirea descendențelor genealogice sau să se ivească alte complicații. La începutul anului 1828 vicecomitele Aradului, Adalbert Bittó, solicita episcopiei dispoziții de punerea legii în aplicare. El nu între-lăsa de a cere, ca matriculele să se scrie în ungurește ori latinește sau, cel puțin, cu litere latine. Consistorul, în ședința sa dela 21 Febr. (st. v.) 1828, constată, că vicecomitele trece peste dispozițiile legii, și că matriculele bisericești din eparhie au să fie purtate numai în limba poporului însuși în care se săvârșesc ritualele (în vernacula tantum cuiusvis loci lingua, tanquam originali, cum in illa et cultus divinus celebratur), dupăcum numai atâta ceruse și comitatul Bihorului, dela episcopul. Acest vot al Consistorului a fost trimis episcopului — administrator, Iosif Putnic, dela Vârșet, care e de acord cu votul Consistorului și dovedește nelegalitatea și impracticabilitatea acelei pretențiuni. Aceste sânt premisele politice-legislative ale legiului dela 1830, care preconiză, din nou și insistent, usul limbii ungurești.

După legea VIII în chestiune, din acest an, Consiliul locotenențial regesc ungar va avea să răspundă numai ungurește acelor comitate cari i se vor adresa în ungurește, cu excepția circularilor, care se vor publica și pe mai departe în limba latină, întrebuințată până atunci. De asemenea, Curia regescă, în chestiunile de apelată, va întrebuința limba ungurească în decisiunile sale. Tablele districtuale, vor urma și ele procedura lor în ungurește. Iar Consistoriile (bisericești) la cari n'a fost introdusă până atunci limba ungurească, sânt auto-

rizate ca, în chestiile civile (causarum civilium) să delibereze în ungurește. Se mai statorește prin aceeași lege (§ 4) ca, d'aci încolo, să nu se mai aplice nimeni în funcțiune publică, dacă nu cunoaște limba ungurească...

Să vedem acum desfășurarea lucrurilor, cel puțin al câtorva, de acest fel, mai ales după ce comitatul Bichișului își fixase atitudine în chestia de limbă maghiară și-și formula așteptări față de episcopia Aradului. Cazul fu următorul: Comitatul Bichișului ceru episcopului dela Vârșet, Maxim Manuilovici, acum administrator al eparhiei arădane văduvite, ca să schimbe limba de corespondare oficială latinească cu cea maghiară. Episcopul trimite scrisoarea comitatului la Consistor. Acesta, întrunit în ședința dela 8 Dec. st. v. 1832, află că nu poate da urmare dorinței comitatului Bichiș, care — așa se vede — dădea legii dela 1830 o interpretare așa de largă, încât în cadrul aceleia să poată intra introducerea limbii maghiare și în cult, nu numai în administrația eparhială. Consistoriul, deci, refuză pretenziunea comitatului, ca neîntemeiată, și apără limba latină în corespondența oficială, precum și limba națională în cult și la matricule a singuraticilor popoare de rit oriental din cuprinsul eparhiei: sârbească, românească și grecească. Poporul — așa spune Consistorul — e în drept să se folosească la cult de limba națională, pentru a se edifica sufletește, înțelegând tot ceea ce rostește preotul. O schimbare a acestei situații, care este la fel și în celelalte biserici de același rit din afară de Ungaria, s'ar putea face numai pe cale sinodală. O singură concesione numai o găsea Consistoriul de înt-

Tu, Cel ce la Babilon Te-ai pogorît amestecând limbile, dar pe apostoli în limbi i-ai învățat să grăiască, acolo pedepsind pe cei necredincioși, aici dăruind pe cei curați și buni. Acolo ai întunecat, aici ai luminat. Acolo ai despărțit întru pedeapsă, aici unești întru iertare. Acolo ai adus frică, aici liniște și pace. Acolo ai spulberat necredința, aici ai întărit credința. Acolo ai omorât păcatul, aici ai întărit virtutea. Acolo ai risipit, aici ai adunat și pe pescarii cei neștiutori și fricoși i-ai învățat și întărit ca să arate calea mântuirii, întorcând omenirea de pe drumul pierzării.

Tu, Duhule Sfinte, Cel ce ești tăria noastră, mângâierea noastră, hrana, ajutorul și nădejdea. Tu, Cel ce ne ridici la Dumnezeu-Tatăl, la înălțimile cele nezărite ale slavei, prin care cunoaștem și simțim pe Dumnezeu în inimile noastre. Tu, Cel ce ni-Te dăruiești încă din leagănul prunciei prin Taina sfântului botez, Te rugăm Bunule, rămâi cu noi, să ne luminezi în cărările noastre, să ne întărești credința, să aprinzi în noi focul dragostei, făcându-ne și pe noi adevărații Tai apostoli.

Rămâi cu noi cei ce suntem umbriți de întunerecul păcatului și al răutăților și ne fă părtași sfințeniei Tale. Tu, izvorul al bogăției, îmbogățește-ne cu darurile Tale, izvorul înțelepciunii, înțelepțește-ne cu nemăsurata Ta înțelepciune. Izvorul dragostei, dă-ne și nouă dragostea Ta. Izvorul puterii și al sfințeniei, dă-ne și nouă din puterea și din sfințenia Ta.

Rămâi sălășluindu-Te între noi, rămâi cu noi și noi cu Tine și ne mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Pr. T. Moșic

Nr. 6266 — 1937.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Păr. Ambrosiu Suci din Agârbiciu, decedat la 14 Mai 1937, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul de Lei 30.000.

Consiliul Arhiepiscopesc

Organizați Reuniuni de femei

meiată legal: ca preotul să fie cunoscător de limba ungurească, dar nu pentru a face uz de aceasta limbă în cele liturgice și administrative.

Să vedem acum, în ordinea faptelor petrecute, un caz de conflict cu comitatul Aradului. La Cinteiu fusese trimis de preot încă la 1830, deci înainte de votarea regulamentului comitatens, preotul Ioan Petrilla, care nu știa ungurește. Când era să fie introdus în funcție cu asistența obișnuită a autorității politice, solgăbirăul, prezent acolo, constată că preotul nu știe ungurește, deci oprește instalarea preotului și raportează comitatului. Acesta apoi se adresează episcopiei cu un fel de mustrare, regretând că tocmai clerul se împotrivesc hotărârii comitatense, și cere, ca pe viitor să nu mai numească preoți fără de cunoștința limbei ungurești, deoarece administrația politică va împiedeca introducerea lor în slujbă. Dar nici pe mai departe, lucrurile nu mergeau după placul comitatului, în aceasta privință.

Politica de maghiarizare năzuia să se afirme și în învățământul popoarelor nemaghiare. Limba maghiară fu introdusă (la 1819) — ca materie de învățământ, nu ca limbă de predare — și în școala normală (preparandia) ortodoxă română din Arad, care era o școală atârnată de stat. Rezultatele însă nu au fost la nici un caz acelea, la cari conta stăpânirea politică, deoarece învățământul acelei limbi era foarte sumar și rudimentar, restrângându-se numai la flexiuni gramaticale și compozițiuni sintactice. Tocmai din pricina acestei lipse de rezultat în limba maghiară, în decada a patra a veacului de care ne ocupăm, s'a recurs la următoarea stratagemă:

Probleme-Recensii-Comentarii

Cu ocazia Congresului Societății Ortodoxe a Femeilor, care s'a ținut la Sibiu, dl Popescu Tudor, vajnicul luptător pentru drepturile Bisericii noastre, a ținut studenților Academiei teologice „Andreiane” două conferințe foarte instructive.

Într-una s'a ocupat cu art. 22 din Constituție care vorbește despre „libertatea absolută a conștiinței”, arătând că această libertate absolută nu se poate recunoaște cultelor pentru că ele nu sânt numai mișcări interioare de suflet, ci și manifestări externe de idei cu un rol important în viața publică, în soarta viitoare a statului. În a doua a arătat într-un mod original și cu o justă argumentare că poporul român s'a format, spre deosebire de orice alt popor, numai datorită creștinismului.

În procesul de naștere al neamului nostru a intrat ca element determinant creștinismul. Fără virtuțile creștine de dragoste și îngăduință, ura dintre dacia învinși și coloniștii romani stăpânitori nu s'ar fi putut topi și aceste neamuri ar fi rămas despărțite pentru totdeauna, cum au rămas ulterior sașii și românii. Virtuțile creștinești sânt însăși esența de temelie a etnicului românesc.

E o concepție originală care pune în lumină concretă convingerea și intuiția ce-o avem ca români despre structura profund creștină a sufletului nostru, despre rolul hotărâtor ce l-a avut creștinismul chiar la formarea primordială a neamului românesc.

Dl Popescu Tudor semnează și în revista «Viitorul» din 15 Iunie 1937 un interesant articol despre necesitatea ca Biserica să dea mai multă atenție activității sociale, de îndrumare și de ajutorare a poporului, și nu numai celei strict religioase, de întărire a credinței.

D. S.

Schimbări de confesiuni. — Contaminarea sectară a credincioșilor ortodocși se face prin intermediul orașelor. Aici, în orașe, s'au cuibărit centrele organizate de sectari și din aceste sere de erezie ni s'au molipsit unele din satele noastre ortodoxe.

Învățătorii veterani (din comitatul Aradului), cari nu știu să predeie în ungurește, să fie transferați în comune românești din districtul Orășii, unde tinerimea „națională” vorbește „perfect” limba maghiară și nu știe limba „valahă”, iar învățătorii din districtul Orășii să fie trimiși la serviciu în districtul Timișorii. Măsurile aceste de maghiarizare, prin mijlocirea școlii, sporesc mereu. Și e caracteristic că, cu începerea anului școlar 1834/5, — va să zică tocmai în anii 1834 și 1835, când decurgea propaganda unionistă a lui Samuil Vulcan în județul Aradului și, în măsură mai mică, în Bihor și în Banat — „curentul de maghiarizare făcu un nou pas. Pe lângă scrietitul și aritmetica în ungurește, se introduce în școlile naționale gr-neunite (ortodoxe) și gramatica limbii maghiare”. Nu se putea, ca aceste lucruri să se petreacă în același timp numai ca din întâmplare. *Politica de maghiarizare și propaganda catolicizantă însemnau două mijloace politice, deosebite în înfățișarea lor, dar convergente în scopul lor final politic. Aceasta se vede limpede și din noua legiuire din anul următor.*

Dieta ungară dela 1836 votă o nouă lege în folosul limbii ungurești. Legea III, de care e vorba, are în vedere o nouă sporire a prestigiului limbei ungurești. În ea se spune: În caz de controversă asupra textelor de legi, tăria legală o dă textul unguresc. De aici în olo, procesele judecătorești și administrative se pot începe și purta numai ungurește. Apoi, la orice copie de documente, formula introductivă și de încheiere se va face, deasemenea, în limba ungurească. Acolo, unde se predică în limba ungurească, matriculele au să fie

În orașe se întâlnesc mai mulți factori cari facilitează propaganda sectară, așa: numărul mare al credincioșilor, populația flotantă care scapă din sfera de grije a preotului; viața izolată a credincioșilor desprinși din viața satului cu tradiții. Anonimatul și individualismul exagerat este mijlocul de achiiziție sectară. Ar fi instructiv să se alcătuiască statistici pentru a vedea câți credincioși pierde ortodoxia, la ce confesiuni trec și câți vin la ortodoxie în decursul unui an.

La Brașov pe timp de 4 ani avem următoarele treceri dela ortodocși la alte confesiuni și la ortodocși dela alte confesiuni:

În anul 1933 au trecut dela ortodoxie la neconfesionali 22 persoane; dela alte confesiuni la ortodoxie au trecut 3 persoane.

În anul 1934 au trecut dela ortodoxie la alte confesiuni 2 persoane și au venit la ortodoxie dela alte confesiuni 17 persoane.

În anul 1935 au plecat dela ortodoxie la alte confesiuni 3 persoane și au venit la ortodoxie 17 persoane.

În anul 1936 au trecut dela ortodoxie la neconfesionali 10 persoane, la bapțiști 2 persoane. Tot în decursul acestui an au venit la ortodoxie: dela reformați 4 persoane, dela romano-catolici 6 persoane, dela greco-catolici 2 persoane, dela evangheliști 1 persoană.

Aceste date le-am cules citind declarația fiecăruia în parte, fiindcă lipesc totalizările pe fiecare an pentru a vedea câți au părăsit ortodoxia și pentru ce confesiune și câți au venit la ortodoxie și dela ce confesiuni.

Din cercetarea declarațiilor se pot cunoaște amănunte, ca: vârstă, sex, ocupație, locul de naștere, toate aceste date ofer lămuriri necesare pentru o mai bună cunoaștere a acestor treceri dela o confesiune la alta.

Cei mai mulți cari au părăsit ortodoxia au declarat că nu trec la nici o altă confesiune. Acest fapt să nu ne facă a crede că avem de a face cu liberi cugetători. În fața ofițerului stării civile au declarat că ei nu trec la altă

confesiune, însă de fapt ei sânt aderenții sectelor nerecunoscute din partea statului.

Sectele nerecunoscute au existență frauduloasă în ciuda opreliștei care nu-i destul de activă.

Dela ortodoxie la protestanți trece un număr foarte mic, — mai ales astfel de treceri câte o calfă care a învățat meseria la un măestru protestant.

La ortodoxie vin funcționari minoritari din serviciile statului, mai ales dela CFR.

Minoritarii găsesc de bine că pentru a se încadra românismului este absolut necesar să se încadreze în ortodoxia neamului românesc.

Aceste date sumare le-am cules cu bunăvoința dlui Dumitru Marcea, șeful serviciului pe care l-am aflat cu multă conștiință în slujba neamului și a ortodoxiei.

Preot Gh. Șerbu-Satulung.

*

Preoții la lucru. — Prilej de mare bucurie pentru tot poporul din parohia Cunța—Sibiu a fost ziua de 13 Iunie 1937, în care a văzut pe propovăduitorii Cuvântului Dumnezeu, preoții parohiilor din cercul religios Gârbova, călcând pe pământul ars de secetă al parohiei, spre a îndruma un popor, frământat de lipsuri materiale, pe calea fericirii, luminată de farul credinței în Cel mai presus de fire.

Slujba Utreniei și a Sf. Liturghii s'a oficiat de un sobor de preoți, iar răspunsurile au fost date de neîntrecutul cor mixt de pe Valea Secașului, corul Bis. ort. rom. din Spring, format din 50 persoane, condus de valorosul învățător Iridon.

La Sfânta Liturghie, săvârșită în sobor, poporul cunoscând că preoțimea vine în mijlocul lui să aducă sfaturi înțelepte de viață creștinească și propovăduire întru aprofundarea legii străbune, a ocupat și cel mai dosnic loc din spațioasa biserică.

La Priceasnă pâr. președinte Ioan Muntiu, a vorbit despre: „Ortodoxia ca factor în istoria neamului nostru”. Harnicul președinte ne-a purtat metodic și instructiv în istoria Bisericii și Neamului, trăgând concluzia că, dacă credința tare în Biserica noastră a fost aceea care ne-a menținut, apoi ortodoxia noastră a fost aceea care ne-a

purtate în limba ungurească. Aceasta poziție avea în vedere în special biserica uniă: pe rutenii uniți atârnată de episcopi maghiarizați și maghiarizători și pe uniții români din episcopia de Oradea, care încă pe atunci cuprindea elemente înstrăinate de limba românească. Dar, tot atunci, legea se îngrijea, prin § 5 al său, de mijlocul prin care să asigure furișarea limbei ungurești și între românii ortodocși ungureni, prin aceea că orândui ca regele să introducă, și în preparandia dela Arad, ortodoxă română, precum și în școala teologică eparhială, *catedră* de limbă maghiară.

Legea aceasta — cu care mergea paralel și mână n mână politica de catolicizare a lui Samuil Vulcan, ajutat de administrația politică a comitatului Arad — a potențat și mai mult avântul politicii de maghiarizare în Țara Crișurilor. Acestei armonii, de scopuri și de atitudini, se mai alătură acum și comitatul Cenadului. Acesta cerea acum, episcopiei dela Arad, cu provocare la legile III și VIII, ca matriculele bisericești să se poarte în ungurește ori în latinește și ca, drept limbă de corespondență să o introducă pe cea maghiară în locul celei latine. Consistorul se ocupă de aceste două pretențiuni, exprimate în două rânduri deosebite, și anume în ședințele sale dela 6/18 Mai și 19/31 August din anul 1837, când eparhia avea, de doi ani de zile, în fruntea sa pe episcopul Gherasim Raț.

Ședințele, amândouă, au fost prezidate de episcopul. La ședințe au participat nouă asesori, între cari la locul prim menționăm pe fostul protopop al Galșei, Gheorghe (iar acum, în călugărie, Grigorie) Chirilovici, protosinghel mitropolitan și pro-

fesor „primar” la teologia din Arad, un personaj binecunoscut pentru năzuințele sale naționaliste. Hotărârea consistorială, dată în chestia matriculelor bisericești, a însemnat un *refuz* categoric la adresa comitatului Cenad. Ea pornea dela concepția, că pretențiunile comitatului stau în contradicție cu prevederile legii 27 dela 1791, prin care se reglementase de drept situația Bisericii din regatul Ungariei, cu cari nu se puteau concorda pretențiunile de acum. De aceea i se contestă comitatului dreptul de a cere asemenea dispoziții, cari pot atârna numai de puterea regelui. Pe lângă aceasta, se mai dădea și explicația de alt ordin, că preoții acestei dieceze, cu excepția câtorva numai, nu cunosc nici limba ungurească, nici pe cea latină, în măsura de a putea purta matriculele în bună regulă, sau cari să poată predica în limba ungurească. Se mai invoacă și argumentul: ce complicații — încurcături — s'ar putea ivi din punerea în aplicare a unor asemenea măsuri, când d. ex. cu extrasele matriculelor, scrise în latinește ori în ungurește, cei interesați ar avea de a face în alte județe, în care aceste limbi deasemenea nu sânt cunoscute suficient, nici în cler și, mai ales, nici în popor. De abea, de încheiere, se pune în vedere comitatului, că o schimbare de acest fel în purtarea matriculelor ar putea să aibă loc dăbia atunci, când ea se va produce și în celelalte comitate, și în Croația, și Slavonia, unde deasemenea nu a fost introdusă limba ungurească. [Sfârșitul urmează]

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

apărat limba și tot ce ne caracterizează ca neam.

După terminarea Sf. Liturghii s'a sfințit apa și s'au citit rugăciunile prescrite pentru timp de secetă, iar după încheiere a vorbit p. Const. Hăscău despre: „Eroismul creștin în lumina zilei de astăzi”. Conferința a stărnit interesul nu numai prin caracterul subiectului ales, ci și prin felul de gândire și simțire al predicatorului, și prin forma aleasă a expunerii.

S'a constatat și de această dată că munca preoțimii în ogrorul Domnului, este însoțită de bun rod. Ea se desfășoară cu tot mai multă sârguință. Preoții din Cercul pastoral Gârbova își continuă munca stăruitoare în desțelenirea ogrorului spinos, iar poporul însetat aleargă să le soarbă cuvântul.

* Pr. C. H.

Pentru eroi. — Duminecă în 27 Iunie 1937, într'un cadru deosebit de solemn, s'au desfășurat în comuna Gurasada serbările sfințirii monumentului eroilor. Mulțumită stăruințelor depuse de comitetul de construire în frunte cu Pr. Romul Iacob și mai ales de neobositul notar Ioan Diniș, s'a ridicat un prea frumos monument, care eternizează cu litere de aur numele celor 38 eroi din comună și simbolizează jertfa curată și supremă adusă de ei pe altarul patriei.

Generația de azi nu putea să le aducă un omagiu mai nimerit decât acest monument ce a costat 25 mii Lei.

În fața delegaților autorităților publice și a unui numeros public, p. Prot. Pop. I. Josan, înconjurat de un sobor de preoți, a săvârșit serviciul religios. P. C. Sa, prin cuvinte alese, a arătat importanța jertfei eroilor. Au mai vorbit emoționant, ca fii ai comunei P. Rom. E. Iacob și Ing. Haida, despre cultul eroilor și datorile generației de azi și de mâine.

Fie ca jertfa conducătorilor acestei comune model să fie pilduitoare și penaltii!

Asistent.

Nr. 5454—1937.

Notificare oficială

Se aduce la cunoștință, că sânt vacante următoarele catedre și ore de religie: I. Catedra de religie dela liceele de băieți din: Odorhei și Blaj, dela școala normală de băieți din Cristur, și dela școala normală de fete din Tg. Săcuesc.

II. Ore de religie vacante la:

1. Liceul de fete Sighișoara	11 ore
2. „ „ „ Deva	11 „
3. „ „ „ comercial băieți Sibiu	6 „
4. „ „ „ comercial băieți Hăteș	2 „
5. „ „ „ comercial fete Sibiu	5 „
6. „ „ „ comercial fete Brașov	4 „
7. Gimnaziul mixt Tg. Săcuesc	6 „
8. „ „ „ băieți Satulung	8 „
9. „ „ „ mixt Hăteș	8 „
10. „ „ „ fete Odorhei	4 „
11. „ „ „ băieți Hunedoara	8 „
12. „ „ „ mixt Sebeș	8 „
13. „ „ „ mixt Mediaș	8 „
14. „ „ „ fete Făgăraș	8 „
15. „ „ „ mixt Lupeni	8 „
16. „ „ „ mixt Săliște	8 „
17. „ „ „ mixt Miercurea Ciuc	8 „
18. „ „ „ indust. fete Petroșani	4 „
19. „ „ „ fete Dumbrăveni	4 „
20. „ „ „ fete Satulung	4 „
21. „ „ „ fete Hunedoara	4 „
22. „ „ „ băieți Sibiu	2 „
23. „ „ „ băieți Odorhei	2 „
24. „ „ „ băieți Deva	2 „
25. „ „ „ mixt Dicioșanmărtin	5 „
26. Școala tehnică aeronautică Mediaș	3 „
27. „ „ „ menaj Săliște	4 „
28. „ „ „ menaj Brașov	4 „
29. „ „ „ de ucenici Sibiu	3 „
30. „ „ „ de ucenici Sibiu	2 „
31. „ „ „ de ucenici Sighișoara	3 „
32. „ „ „ „ Hunedoara	3 „
33. „ „ „ „ Orăștie	3 „
34. „ „ „ „ Sebeș	4 „
35. „ „ „ „ Mediaș	2 „
36. „ „ „ „ Făgăraș	2 „
37. „ „ „ „ Săliște	3 „
38. „ „ „ „ Brașov	6 „

Doritorii de a ocupa vreuna din catedrele vacante sau a face ore vacante de religie, își vor înainta cererile în Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu, până la data de cel mai târziu 1 August 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

M. Sa Regina Maria se simte mult mai bine. I. P. Sf. Patriarh Miron a făcut săptămâna trecută o vizită M. Sale Reginei la castelul Pelisor din Sinaia, constatând cu bucurie că starea sănătății iubitei noastre Suverane e mult mai bună. Cu acest prilej M. Sa Regina a autorizat pe I. P. Sf. Patriarh să exprime mulțumiri tuturor celor ce se interesează de starea sănătății Sale.

Sanatoriul dela Schitul Păltiniș este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septembrie. Situat la 1400 m. altitudine, în cea mai frumoasă regiune climaterică înzestrată cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare sanatoriu din străinătate. Prețuri convenabile. Informațiuni și prospecte se vor cere dela: Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

O nouă și mare jălanie în presa sovietică pentru faptul că mișcarea religioasă în Rusia a luat un puternic avânt, în special între muncitori. Copii mari, creșcuți fără nici o religie, sânt botezați acum, și numărul lor crește zilnic. În unele regiuni femeile desfășură activitate religioasă creștină tot mai energică și cu bune rezultate.

Aviz. Se comunică On. cler și popor credincios, că la sărbătoarea prorocului Ilie, 20 Iulie 1937, se va face obișnuitul pelerinaj la sfânta mănăstire dela Izvorul Miron, din hotarul comunei Românești, gara Margina, protopopiatul Făgetului, în județul Severin.

Cu acest prilej se va celebra sfânta liturghie în sobor cu predica ocazională, iar lângă izvorul tămăduitor se va face sfântul maslu cu șapte preoți și se vor ceti rugăciuni după trebuința fiecăruia.

Cei pregătiți se vor putea împărtăși cu sfânta cuminicătură la sfânta liturghie. Făget în 2 Iulie 1937. — Sebastian Olariu, protopop-stavrofor.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 11 Iulie 1937, va predica părintele Gh. Secas.

Nr. 302—1937

(41) 1 3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Bobâlna**, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi în stare bună și toate dependențele economice (șura în curs de edificare).
3. 3 jugăre pământ arător, provenit din reforma agrară, 5 jugăre pădure, dreptul de pășunat pentru ori câte vite va avea preotul și folosința cimitirului.
4. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflecții la acest post, după ce vor înainta actele de concurs însoțite de autorizația Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc de-a putea concura, se vor prezenta cu aprobarea oficiului protopopesc într'una din Dumineci sau sărbători în parohie, unde se vor face cunoscuți credincioșilor.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial ortodox român al parohiei Bobâlna. Geoagiu, la 1 Iulie 1937.

Preot **Inocențiu Tiruța**
adm. protopopesc

Publicare de licitație

În baza ordinului Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 2812/1937 Ep. din 7 April 1937, parohia ortodoxă română din Tilișca, județul Sibiu, dă în întreprindere, prin licitație publică, în ziua de 20 Iulie 1937, ora 4 p. m. lucrările de tâmplărie (podit, strane noi și repararea celor vechi).

Devizul se poate vedea la oficiul parohial Tilișca. Licitația se face pe baze de oferte închise; consiliul parohial va da lucrările acelorora în cari are mai multă încredere. Se va depune garanție de 5% în numerar sau hârtii de valoare.

Tilișca, la 6 Iulie 1937.

(42) 1 1

Oficiul parohial:
Pr. **Ioan Iosof**
paroh.

AVIZ

La școala normală de fete „Andrei Șguna” din Sibiu, este vacant postul de econoamă, cu 1 August 1937.

Pentru ocuparea acestui post se înaintază, la Direcțiunea școalei, cereri până la 25 Iulie 1937, însoțite de:

- a) Certificat de naștere-botez;
- b) Certificat de naționalitate;
- c) Certificat de moralitate;
- d) Certificat de studii (curs sec. inf.).

Se preferă absolventa unei școale de menaj-economie casnică.

Direcțiunea

Nr. 105—1937

(38) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de prim-cântăreț la biserica ortodoxă română din orașul **Deva**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile sânt următoarele:

- a) Salar lunar dela parohie 1200 lei, până la trecerea postului în bugetul statului.
- b) Sesi cantorală: 2 jugăre pământ arabil, în hotarul orașului Deva.
- c) Stola cantorului uzitată în parohie.

Reflecții să-și înainteze cererile însoțite cu extraș de naștere, certificat de cetățenie, certificat de studii, dovada satisfacerii serviciului militar, certificat de moralitate dela oficiul parohial al domiciliului și diploma de cântăreț bisericesc, în termenul concursului, la oficiul parohial ortodox din Deva, având a se prezenta în vreo Duminecă ori zi de sărbătoare la biserică spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântări, precum și a fi examinat de o comisie instituită în acest scop.

Se observă, că la acest post de cântăreț, vor putea fi aleși numai absolvenți ai școlilor noastre de cântăreți, de preferință cea din Sibiu.

Deva, din sedința consiliului parohial dela 14 Mai 1937.

Preot **Nicolae Duma**
preș. cons. parohial.

Văzut:

Oficiul protopopesc ortodox rom. al Devei:
Iosif Morariu
prot. adm.

Nr. 262—1937

(36) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Băcăinți**, protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială, cu dependențe economice, în stare bună.
3. Sesiune parohială, veche: 4 jugăre 1400 st. p. arător, provenit din reforma agrară 5 (cinci) jugăre arător, grădini 1 jug. Folosirea cimitirului în extindere de 1 jug. 800 st. p.
4. Una parte de lemne din Compose-soratul comun și una dela comuna politică. Taiatul și transportul lemnului privește pe preot.
5. Stola obișnuită în tract.
6. Simbria obișnuită în parohie.

Concurenții la acest post își vor înainta cererile de concurs în termenul fixat, însoțite de actele necesare, anexând și cuvenita autorizație a Prea Ven. Consiliului Arhiepiscopesc de a putea concura.

Cu aprobarea oficiului protopopesc se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul și cu referințele locale.

Oficiul protopopesc ortodox rom. al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial. Geoagiu, la 1 Iunie 1937.

Pr. **Inocențiu Tiruța**
adm. protopresbiteral

Nr. 73—1937 prot.

(34) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I **Sibiu** — suburbiul inferior I, din protopopiatul Sibiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială în bună stare.
3. Sesiune parohială 16 jugăre.
4. 5 stânjini lemne de foc dela primăria municipiului Sibiu.
5. Stola din parohie.

Cererile de concurs, cu documentele necesare și încuviințarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen legal oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu; iar candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a cânta, predica și spre a face cunoștință cu poporul.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Emilian Cioran
protopop.

Publicație de licitație

Se publică spre generală cunoștință că în ziua de 18 Iulie 1937, ora 11 a. m. se dă în întreprindere prin licitație publică reparația generală a acoperișului bisericii din Boița precum și toată țigla legată cu sârmă, iar partea acoperită cu tînchea vopsită.

Licitația se ține în localul școalei primare, în prezența consiliului parohial, cu oferte închise și se va putea continua și pe baze de oferte verbale.

Ofertele vor fi însoțite de garanția de 5%, în numerar care va rămâne drept garanție definitivă până la terminarea lucrării.

Planul, devizul și cheltuielile de deplasare privesc exclusiv pe antreprenor.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a alege dintre ofertanți pe acela în care are mai multă încredere.

Dacă prima licitație rămâne fără rezultat, a doua licitație se va ține în ziua de 25 Iulie 1937 în același local și oră, cu aceleași condițiuni fără altă publicare.

Informațiuni mai detaliate se pot lua până în ziua licitației dela oficiul parohial. Boița, jud. Sibiu, la 4 Iulie 1937.

(39) 1—1

Preot **Virgil Druhora**

Nr. 418—1937

(35) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa primă din **Viștea de jos**, protopopiatul ortodox român **Avrig**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

1. Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Venitele stolare uzitate în parohie.

3. Casă parohială nu există.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și înainteze cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, împreună cu concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie, la oficiul protopopesc ortodox român **Avrig** (poșta **Avrig**, jud. Sibiu) până la termenul sus indicat, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta eventual celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 24 Iunie 1937.

Oficiul protopopesc ortodox român **Avrig** în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Clopote, Policandre, Sfeșnice, Potire, Cădelnițe, Can-dele, Cununi pentru cununie, Disc și steluță, Copie, Linguriță, Clopoțel, Garnitură pentru miruit, Garnitură pentru cuminecat bolnavii, Chivote, Cruci, Cruciulițe, Icoane, Ornate, Căldăruși de aramă cositorite, Odăjdii, Prapuri, Steaguri, etc. se pot mai bine procura dela **Librăria Arhidiecezană Sibiu**. Informațiuni se dau cu plăcere.